

Parafia pw. św. Anny Samotrzeciej w Opolu-Chmielowicach

Miejscowości: Chmielowice, Żerkowice i Dziekaństwo, które obecnie wchodzą w skład parafii p.w. Św. Anny Samotrzeciej w Chmielowicach, od początku swego istnienia należały do parafii katedralnej w Opolu. Nazwa Dziekaństwo sugeruje, że wioska ta stanowiła niegdyś uposażenie dziekana opolskiego. Nazwy wszystkich trzech miejscowości w brzmieniu polskim widnieją na starych mapach Śląska Opolskiego, przechowywanych w zbiorach biblioteki zameczku myśliwskiego w Rogowie Opolskim.

Rok 1929

W Szczepanowicach zostaje konsekrowany nowy kościół pod wezwaniem św. Józefa i utworzona odrębna parafia. Miejscowości: Chmielowice, Żerkowice i Dziekaństwo zostają wyłączone z parafii katedralnej a przyłączone do nowopowstałej parafii p.w. Świętego Józefa w Szczepanowicach. Do tej parafii należeć będą przez 51 lat tzn. do chwili utworzenia odrębnej parafii w Chmielowicach.

II wojna światowa i lata powojenne

Podczas działań wojennych na Górze Świętej Anny stacjonowało Gestapo. Gwardian tamtejszego klasztoru Ojców Franciszkanów, o. Feliks Kos, miał zakaz przebywania na terenie powiatu strzeleckiego ze względu na swoje antynazistowskie wypowiedzi głoszone podczas kazań. Udało mu się jednak pod osłoną nocy z narażeniem życia dostać do wnętrza kościoła, zabrać oryginał łaskami słynącej figurki św. Anny Samotrzeciej i na jej miejscu umieścić wierną kopię. Oryginalna figurka, w obawie przed ewentualnym zniszczeniem lub uszkodzeniem, ukrywana była przez krótki czas najpierw w Chmielowicach, w klasztorze Sióstr Służebniczek, a następnie w Prószkowie i w Kłodzku (w klasztorze Ojców Franciszkanów). Jest rzeczą znaną i zastanawiającą, że Chmielowice podczas działań wojennych nie doznały żadnych strat materialnych i osobowych. Podobnie Kłodzko, jako jedyne spośród śląskich miast fortecznych nie doznało podczas wojny żadnej szkody i wyszło z wojny prawie nietknięte.

Po wojnie, w roku 1945, rozpoczyna się nowy rozdział w życiu religijnym mieszkańców Chmielowic, Dziekaństwa i Żerkowic. Ojciec Feliks Kos przywiózł do Chmielowic kopię łaskami słynącej figurki św. Anny Samotrzeciej, która została umieszczona w kaplicy klasztornej Sióstr Służebniczek. Kiedy w czasach stalinowskiego terroru i przymusowego wysiedlania Siostry zmuszone były opuścić swój klasztor, figurka znalazła nowe lokum w sali tanecznej należącej do Państwa Eustachego i Anny Elias, którą naprędce zaadaptowano do potrzeb kultu Bożego na kolejne 45 lat, czyli do konsekracji kościoła parafialnego w roku 1990. Z czasem w sali urządzono stałą kaplicę, zaczęto regularnie odprawiać Msze św. i inne nabożeństwa oraz katechizować dzieci i młodzież. W końcu państwo Elias odsprzedali salę parafii w Szczepanowicach na własność. W ten sposób Chmielowice i dwie przyległe wioski stały się filią parafii św. Józefa w Szczepanowicach.

Rok 1980 – rok narodzin parafii

Najważniejszym momentem tego roku było erygowanie nowej parafii w Chmielowicach i odłączenie jej od macierzystej parafii św. Józefa w Szczepanowicach. Ks. Biskup Ordynariusz Alfons Nossol dekretem z dnia 7 października 1980 r. ustanowił w Chmielowicach samodzielną parafię pod wezwaniem św. Anny Samotrzeciej, włączając do niej miejscowości: Żerkowice i Dziekaństwo. Trzy tygodnie później pierwszym

proboszczem parafii zostaje mianowany ks. Alfred Michalik, dotychczasowy wikariusz parafii pw. św. Józefa w Szczepanowicach.

Lata 1983-1985 – lata nadziei i przygotowań

Na przełomie roku 1982-83 podczas kolędy nagle rodzi się myśl o zbudowaniu nowego kościoła. Przeprowadzony na gorąco ostrożny sondaż wśród wiernych zyskuje prawie powszechne poparcie i rodzi entuzjazm. Myśl przeradza się w konkretną decyzję i na zakończenie kolędy zostaje podana do wiadomości wszystkich wiernych. Natychmiast też zostają podjęte odpowiednie działania.

Pomimo pozornej przychylności i życzliwości władz państwowych narastają sztucznie tworzone przeszkody i trudności. Mimo wszystko udało się zakupić odpowiedni teren i zyskać lokalizację budowy od władz. W międzyczasie architekt Wilhelm Kik z Opolą wykonuje zlecony do opracowania projekt przyszłego kościoła. Zebrane zostają pierwsze ofiary i zakupione potrzebne materiały. Ale samego zezwolenia na budowę nie udaje się uzyskać mimo, że nie ma ku temu żadnych przeszkód formalno-prawnych. Dnia 7 października 1984 roku – w IV rocznicę erygowania parafii, na placu przeznaczonym pod budowę świątyni postawiony zostaje krzyż, uprzednio poświęcony przez ks. Stefana Baldego – Proboszcza parafii katedralnej w Opolu. W nabożeństwie uczestniczy z wielką radością i nadzieją wielka liczba wiernych całej parafii.

W październiku 1985 w sprawę uzyskania zezwolenia angażuje się osobiście biskup Jan Wieczorek, który monituje odpowiednie urzędy i prowadzi z nimi zasadnicze rozmowy. W ostatnim dniu 1985 roku parafia otrzymuje nareszcie tak bardzo oczekiwany i upragniony dokument zezwalający na rozpoczęcie budowy kościoła. Wiadomość przekazana wiernym podczas ostatniego nabożeństwa w 1985 roku wywołuje ogromną radość. Zostają poczynione kolejne przygotowania do budowy, której wszakże – ze względu na zimę – nie można rozpocząć.

Rok 1986 – pierwszy rok budowy kościoła

Na początku kwietnia 1986 roku, tuż po świątach wielkanocnych rozpoczyna się przygotowanie terenu i wstępne prace budowlane. Budowa zaczęła się uroczystym nabożeństwem podczas którego Ks. Proboszcz Alfred Michalik dokonał pierwszego – symbolicznego sztychu łopatą. W tym dniu wykonane zostały wszystkie wykopy pod fundament kościoła. Po zalaniu fundamentów szybko postępowaly prace murarsko-betoniarskie.

Najważniejszym wydarzeniem tego roku było wmurowanie kamienia węgielnego poświęconego przez papieża Jana Pawła na Górze św. Anny w roku 1983. Aktu wmurowania kamienia węgielnego dokonał biskup Jan Wieczorek przy licznych udziałach duchowieństwa i wiernych.

Rok 1990 – rok konsekracji kościoła

W dniu 7 października 1990 roku miała miejsce konsekracja kościoła. W święto Matki Bożej Różańcowej poświęcenia kościoła dokonał biskup Jan Bagiński. Ponadto w prezbiterium umieszczono ozdobne rzeźby: na środku – ponad tabernakulum i figurką św. Anny Samotrzeciej – duży wiszący krzyż z Panem Jezusem, zaś po bokach dwie figury: Matki Bożej i św. Józefa.

Rok 1995 – rok jubileuszu św. Anny

W tym roku parafia świętowała w duchu dziękczynienia za 50-lecie obecności Świętej Anny w Chmielowicach. W uroczystość odpustową figura świętej patronki ukoronowana została srebrno-złotymi koronami przyozdobionymi półszlachetnymi kamieniami rodem ze Śląska. Koronacji dokonał gwardian klasztoru Ojców Franciszkanów w Opolu o. Tadeusz Goj.

Rok 2000 – Jubileuszowy

Kościół w Chmielowicach staraniem proboszcza i decyzją Księdza Biskupa Ordynariusza podniesiony zostaje do rangi sanktuarium odpustowego Wielkiego Roku Jubileuszowego. Z tej okazji oraz na 10 rocznicę swojego poświęcenia i 20 rocznicę erygowania parafii, kościół został zmodernizowany (elementy prezbiterium), pomalowany wewnątrz i na zewnątrz oraz założona zostaje nowa radiofonizacja. Przez cały niemal rok trwały nabożeństwa i pielgrzymki jubileuszowe wiernych z okolicznych parafii.

[Autor: Ks. Alfred Michalik, maj 2001 r.]

Patronka – św. Anna Samotrzecia

W prezbiterium kościoła w Opolu-Chmielowicach znajduje się kopia figurki Świętej Anny Samotrzeciej czczonej w Sanktuarium na Górze Świętej Anny.

Liturgiczne Wspomnienie Świętych Joachima i Anny przypada 26 lipca, jednak w Diecezji Opolskiej w dniu 26 lipca obchodzona jest Uroczystość Świętej Anny Matki Najświętszej Maryi Panny, a zaraz po niej, 27 lipca, obchodzi się Wspomnienie Świętego Joachima Ojca Najświętszej Maryi Panny.

Parafialny odpust ku czci św. Anny poprzedzony jest 9-dniową nowenną. Data uroczystości odpustowych przypada zawsze na niedzielę najbliższą dacie 26 lipca.

Z obchodami odpustowymi w parafii związane są dwa zwyczaje: ofiara imieninowa kobiet i namaszczenie maścią św. Anny. Ofiara imieninowa kobiet to prezent materialny składany przez kobiety dla kościoła w dzień święta jego Patronki. Z kolei namaszczenie maścią św. Anny dokonywane przez kapłana jest pobożnym zwyczajem, który nie stanowi sakramentu lub sakramentalium. Maść św. Anny wytwarzają według tradycyjnej receptury klauzurowe siostry Dominikanki z klasztoru w miejscowości Święta Anna (powiat częstochowski). Maść jest lekarstwem na choroby skórne, ponadto Siostry Dominikanki wspierają chorych swoimi modlitwami.

W roku 2015 obchodzony był jubileusz 70-lecia obecności figury św. Anny Samotrzeciej w Chmielowicach. Z tej okazji figura oraz otaczająca ją gloria zostały poddane renowacji, a także zainstalowany został mechanizm zasłaniania figury.

Źródła:

<http://www.chmielowice.opole.opoka.org.pl>

<http://radio.opole.pl/100,245377,masc-sw-anny-wyjatkowa-figurka-w-parafialnym-kos&s=3&si=3&sp=3>

Fot. źródło: <http://www.chmielowice.opole.opoka.org.pl/galeria-zdjec/>

Fot. źródło: <http://www.chmielowice.opole.opoka.org.pl/galeria-zdjec/>

Fot. Paweł Konieczny